

PIĄTA SESJA
RADY GENERALNEJ
ŚWIATOWEJ FEDERACJI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

BERLIN

15 – 21 listopada 1951 roku

Uchwały i dokumenty

W DNIACH 15 — 21 listopada obradowała w Berlinie V sesja Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych. Na sesji przedyskutowano referat sprawozdawczy sekretarza generalnego Światowej Federacji Związków Zawodowych Louis Saillant'a o całokształcie działalności Federacji, referat członka Komitetu Wykonawczego Światowej Federacji Związków Zawodowych Benoit Frachona pt. „Jedność mas pracujących w walce o polepszenie poziomu życia, w walce z ekonomicznymi, socjalnymi i politycznymi następstwami przygotowań wojennych“ i inne zagadnienia. Na sesji uchwalono Odezwę do mas pracujących całego świata, Orędzie do VI sesji Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz propozycję, skierowaną do „Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych“ w sprawie wspólnego przedyskutowania sposobów walki przeciwko pauperyzacji klasy robotniczej w krajach kapitalistycznych.

Zamieszczamy poniżej rezolucje, odezwy i inne dokumenty V sesji Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych.

ODEZWA

Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych do mas pracujących całego świata

Robotnicy, robotnice, ludzie pracy wszystkich krajów! Zwracamy się do Was w chwili, kiedy na każdym z was ciąży wielka odpowiedzialność za losy ludzkości. Groźba wojny światowej wzmacnia się coraz bardziej. Przygotowania wojenne narzucają narodom krajów kapitalistycznych i kolonialnych wielkie ofiary, wyrzeczenia i niezliczone cierpienia.

W krajach tych wskutek gospodarki wojennej zmniejsza się produkcja towarów masowego spożycia i artykułów żywnościowych, realne płace obniżają się nieustannie, sroży się inflacja, wzrastają podatki, których cały ciężar ponoszą masy pracujące, redukuje się wydatki na cele socjalne. Brutalnie narusza się prawa i swobody związkowe.

Jednocześnie zyski wielkich monopolów kapitalistycznych są wyższe niż kiedykolwiek. Wystarczyłyby one na wyżywienie i ubranie setek milionów ludzi.

Dalsze prowadzenie polityki przygotowań wojennych pogrąży masy pracujące w najstraszliwszej nędzy i doprowadzi do wojny, jeżeli nie zjednoczymy się, aby zdecydowanie przeciwstawić się i położyć kres tej zgubnej polityce. Ludzie pracy — członkowie związków zawodowych o różnych zapatrywaniach, nic nas nie dzieli w walce o nasze palące żądania, w walce o pełne zatrudnienie, podwyżkę płac i wprowadzenie dogodnej dla robotników ruchomej skali płac, o korzystniejsze ustawodawstwo socjalne, odpowiedni system ubezpieczeń socjalnych i wprowadzenie go tam, gdzie on nie istnieje, o zniesienie intensyfikacji pracy, o li-

kwidację dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, narodowość, płeć lub wiek, o polepszenie służby zdrowia, o zapewnienie prawa do nauki i wypoczynku, o zniesienie ustaw antyrobotniczych i ochronę praw związkowych oraz swobód demokratycznych, o pokój. Powodzenie w walce o te wspólne interesy zapewnić może wyłącznie jedność.

Wszyscy ci, którzy rozbijają klasę robotniczą, zdradzają tym samym Wasze interesy. Jedność jest Waszą najskuteczniejszą bronią w walce przeciwko nędzy, o prawo do życia. Odmowa przywódców „Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych“ przyjęcia propozycji Światowej Federacji Związków Zawodowych w sprawie wspólnej akcji, mającej na celu bardziej skuteczną obronę interesów socjalnych i ekonomicznych mas pracujących, zmierza do osłabienia klasy robotniczej i podporządkowania jej interesom imperialistycznych podlegaczy wojennych.

SFZZ nie proponuje Wam, abyście zrezygnowali z Waszych przekonań politycznych lub wierzeń religijnych. Wzywa ona jedynie wszystkich ludzi pracy i wszystkie organizacje związkowe do wzmożenia walki o podniesienie stopy życiowej, o pokój, którego wszyscy pragniemy. W tej walce możemy i musimy wszyscy, bez wyjątku, bratersko połączyć nasze siły.

Ludzie pracy, walczyć o pokój, ażeby zapewnić powodzenie Waszej walce o zaspokojenie żądań ekonomicznych, ażeby uchronić Wasze ogniska do-

mowe i zapobiec straszliwej katastrofie. Miliardery amerykańscy wmagają wyścig zbrojeń, narzucają go państwu-satelitom i chcą wojny, gdyż wojna pozwala im grabić masy pracujące i podporządkować sobie narody całego świata.

Przy pomocy kłamstw i oszczerstw usiłują agresorzy imperialistyczni wciągnąć narody do nowej wojny. Lecz narody nie chcą wojny. Setki milionów mężczyzn i kobiet wszystkich krajów połączyły się w potężnym froncie pokoju. ŚFZZ gorąco pozdrawia narody walczące o pokój. Wraz z setkami milionów prostych ludzi ze wszystkich krajów ŚFZZ będzie nadal prowadzić zdecydowaną walkę przeciwko zamachom na stopę życiową i prawa mas pracujących, o utrzymanie i utrwalenie pokoju.

Siły agresywne usiłują zamaskować swe zamiary przy pomocy obłudnego hasła „obrony”. Fakty jednak ujawniają prawdziwe oblicze ich zbrodniczej polityki.

Sabotując podpisanie rozejmu w Korei, interwencji amerykańscy i ich satelici w dalszym ciągu bezlitośnie niszczą ziemię koreańską, mordują ludność cywilną. Kolonizatorzy prowadzą wojnę przeciwko narodom Wietnamu i Malajów, które walczą o prawo do swobodnego życia, o niepodległość narodową. Imperialiści usiłują zagarnąć surowce i bogactwa krajów ekonomicznie zacofanych. Chcą oni utrzymać system kolonialnego niewolnictwa, a terytoria krajów kolonialnych przekształcić w bazy wypadowe nowej wojny światowej.

Gwałcąc układy międzynarodowe, koła rządzące Stanów Zjednoczonych wskrzeszają militarizm japoński, który wyrządził tyle cierpień narodom Azji.

W poszczególnych częściach świata, wokół granic krajów demokracji ludowej, Związku Radzieckiego i Chin, o tysiące kilometrów od Stanów Zjednoczonych, buduje się amerykańskie bazy wojenne w celu rozpętania agresji przeciwko miłują-

cym pokój narodom. W Europie gorączkowo rozpęta się zarzewie wojny i agresji. Blok atlantycki popełnia potworne zbrodnie, remilitaryzując Niemcy Zachodnie, wskrzeszając znienawidzony przez całą ludzką hitlerowski Wehrmacht.

Robotnicy i robotnice!

Nie zapominajcie okrutnych doświadczeń drugiej wojny światowej.

Wykuwajcie i wzmacniajcie międzynarodową jedność robotniczą.

Rozbicie szeregów klasy robotniczej ułatwiło fascyzmowi dojście do władzy i rozpętanie wojny. Nie powinno się to więcej powtórzyć.

W jedności — siła klasy robotniczej.

Jedność urzeczywistnia się już na coraz większą skalę. I tam, gdzie robotnicy, niezależnie od swych przekonań politycznych i wierzeń religijnych występują wspólnie o zaspokojenie swych interesów, zwycięstwo jest po stronie mas pracujących. Ażebym podnieść Waszą stopę życiową, zapewnić dobrobyt Waszym rodzinom, domagajcie się podwyżki płac, obniżki cen i podatków, redukcji wydatków wojennych, walczyć przeciwko wyścigowi zbrojeń. Domagajcie się przywrócenia i rozwoju stosunków handlowych między poszczególnymi krajami świata bez jakiegokolwiek dyskryminacji. Doprowadźcie do zawarcia Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami.

Domagajcie się wycofania wojsk okupantów z terytoriów i wód terytorialnych innych krajów oraz nieingerencji w wewnętrzne sprawy narodów.

Walcząc o pokój, bronie Waszego kardynalnego prawa do chleba i pracy. Światowa Federacja Związków Zawodowych wzywa Was, abyście walczyli w jednolitym froncie o Wasze interesy życiowe, o pokój, wolność, demokrację i niepodległość narodową.

Niech żyje niewzruszalna jedność wszystkich ludzi pracy!

Zalecenie

Rada Generalna ŚFZZ poleca Sekretariatowi:

1. Zgodnie z uchwałami II Światowego Kongresu Związków Zawodowych w Mediolanie rozpatrzyć problemy, dotyczące praw ludzi pracy w krajach, w których istnieje migracja, w celu skoordynowania wysiłków wspólnej działalności organizacji związkowych, zmierzającej do przeprowadzenia konferencji, która zbada zagadnienia migracji i prawa ludzi pracy — emigrantów.

2. Walczyć o rozciągnięcie konwencji międzynarodowych i ustaw socjalnych, obowiązujących w me-

tropoliach, na ludzi pracy krajów kolonialnych, bez jakiegokolwiek dyskryminacji.

3. Wysyłać w miarę możliwości delegacje ŚFZZ do krajów Ameryki Łacińskiej oraz do krajów kolonialnych i zależnych w tym celu, aby zbadać sytuację klasy robotniczej i robotników rolnych, stosowanie ustawodawstwa socjalnego oraz przestrzeganie praw związkowych, aby ŚFZZ mogła zwiększyć pomoc dla organizacji związkowych w tych krajach.

REZOLUCJA

Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych dotycząca sprawozdania z całokształtu działalności Światowej Federacji Związków Zawodowych

Rada Generalna aprobuje sprawozdanie z działalności Światowej Federacji Związków Zawodowych, złożone przez sekretarza generalnego. Wykonując uchwały II Światowego Kongresu Związków Zawodowych, Biuro Wykonawcze i Komitet Wykonawczy rozwijały działalność, mającą na celu wzmocnienie jedności mas pracujących w walce o podniesienie stopy życiowej, o pokój oraz o prawa i swobody demokratyczne.

Rada Generalna stwierdza z zadowoleniem, że mimo rozpasanej kampanii, jaką siły imperialistyczne i ich agenci w ruchu związkowym prowadzili przeciwko ŚFZZ, ta ostatnia nadal rozszerzała swe wpływy i zwiększała liczbę swych członków, która obecnie sięga przeszło 80 milionów.

Stworzenie międzynarodowych zrzeszeń branżowych związków zawodowych, przeprowadzenie konferencji związków zawodowych krajów Azji, regionalnych i branżowych konferencji związków zawodowych krajów Ameryki Łacińskiej, przedstawienie Radzie Gospodarczo-Społecznej ONZ zagadnień życiowej wagi, dotyczących mas pracujących (o środkach likwidacji bezrobocia, o zniesieniu dyskryminacji rasowej, o równej płacy za równą pracę itd.) oraz praktyczna realizacja jedności działania — wzmogły walkę o poprawę ekonomicznej i społecznej sytuacji mas pracujących.

Poparcie przez Światową Federację Związków Zawodowych wszystkich uchwał, powziętych przez Światową Radę Pokoju w celu zapobieżenia nowej wojnie światowej, udział ŚFZZ w Europejskiej Konferencji Robotniczej przeciw remilitaryzacji Niemiec, utworzenie w zakładach pracy Komitetów Obrony Pokoju — zaktywizowały ruch mas pracujących w obronie pokoju.

Jednakże obóz imperialistyczny, kierowany przez koła rządzące Stanów Zjednoczonych, wzmaga przygotowania do nowej wojny światowej. Podpisanie separatystycznego traktatu „pokojowego” oraz układu wojskowego między Stanami Zjednoczonymi a Japonią, włączenie Niemiec Zachodnich do agresywnego bloku atlantyckiego, usiłowania Stanów Zjednoczonych narzucenia swej imperialistycznej polityki krajom Ameryki Łacińskiej, okupowanie przez wojska amerykańskie sze-

regu krajów Europy Zachodniej i tworzenie baz wojskowych w różnych częściach świata, kontynuowanie zbrodniczej interwencji w Korei i okupacja Taiwanu, kontynuowanie wojny w Vietnamie, która przybrała na sile wskutek materialnej pomocy imperialistów amerykańskich, agresywne działania imperialistów na Bliskim Wschodzie i wszystkie ich ataki, wymierzone przeciw niepodległości narodów, stanowią poważną groźbę dla pokoju.

Imperialistyczna polityka rozpętywania wojny prowadzi do nieustannego obniżania stopy życiowej mas pracujących krajów kapitalistycznych, kolonialnych, półkolonialnych i zależnych; wzmaga się ofensywa przeciw prawom związkowym, wprowadza się ustawy antyrobotnicze; bezrobocie stanowi nieustanną klęskę dla mas pracujących większości krajów.

Przywódcy Międzynarodowej Konfederacji tzw. „wolnych” związków zawodowych czynią nadal wszystko, aby rozbić ruch związkowy i osłabić opór klasy robotniczej wobec ofensywy kapitalistycznych monopolii. Działając ręką w rękę ze swoimi mocodawcami, domagają się oni cynicznie od mas pracujących nowych ofiar i wyrzeczeń w imię interesów podlegaczy wojennych.

W tych warunkach Rada Generalna uważa za konieczne wzmocnienie działalności Światowej Federacji Związków Zawodowych w kierunku dalszego jednoczenia mas pracujących wszystkich krajów, niezależnie od ich poglądów politycznych, wierzeń religijnych i poglądów filozoficznych oraz ich przynależności związkowej — w celu zapewnienia lepszych warunków pracy i życia, w celu obrony pokoju.

W chwili obecnej najważniejsze zadania Światowej Federacji Związków Zawodowych są następujące:

— wzmoczenie — na bazie szerszej jedności działania — walki mas pracujących o zaspokojenie ich żywotnych żądań;

— udzielenie bardziej efektywnego poparcia organizacjom związkowym oraz ruchowi narodo-wy-zwolenczemu w krajach kolonialnych, półkolonialnych i zależnych;

— zjednoczenie wszystkich sił mas pracujących w obronie pokoju, co jest koniecznym warunkiem osiągnięcia realnej poprawy sytuacji ludzi pracy;

— nieustanne demaskowanie prób imperialistów i ich agentów, którzy zmierzają do oszukania narodów i zaszczepienia między nimi nienawiści i wprowadzenia rozłamu, w celu wciągnięcia ich do nowej wojny światowej.

W celu wykonania wyżej wymienionych zadań Rada Generalna zaleca organom wykonawczym ŚFZZ, międzynarodowym zrzeszeniom związków zawodowych oraz krajowym centralom związkowym:

1. Ze wszelkich miar rozszerzać kampanię międzynarodowej solidarności w stosunku do wszystkich ludzi pracy, walczących o poprawę swej sytuacji ekonomicznej i społecznej oraz w stosunku do ofiar represji i prześladowań.

2. Poświęcić więcej uwagi obronie żądań pracujących kobiet i młodzieży, szczególnie w miejscu pracy. Udzielić pomocy w przygotowaniu i przeprowadzeniu Międzynarodowej Konferencji w obronie praw młodzieży oraz wziąć aktywny udział w konferencjach przygotowawczych. Udzielić pomocy w przygotowaniu i przeprowadzeniu konferencji w obronie dzieci.

3. Zwiększyć pomoc dla organizacji związkowych krajów Azji, Afryki, Ameryki Łacińskiej oraz Bliskiego i Środkowego Wschodu przez rozszerzenie działalności biura łączności ŚFZZ. Walczyć o przyciąganie do związków zawodowych szerokich mas robotniczych, o organizacyjne wzmocnienie związków zawodowych i tworzenie ich tam, gdzie nie istnieją.

4. Udzielać poparcia ruchowi związkowemu krajów kolonialnych, półkolonialnych i zależnych, jego działalności w kierunku przygotowywania kadr związkowych i usprawnienia ich pracy wśród mas pracujących.

Przeprowadzać regionalne konferencje związkowe w celu badania problemów, dotyczących obrony interesów ekonomicznych i socjalnych, oraz ustanowienia i poszanowania ustawowych praw mas pracujących tych krajów, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, w celu zapewnienia im swobod demokratycznych i niepodległości narodowej.

5. Aktywnie popierać uchwały II sesji Światowej Rady Pokoju i wzmocnić udział w kampanii zbierania podpisów pod Apelem o zawarcie Paktu Pokoju

między pięcioma wielkimi mocarstwami, rozwijając równocześnie masową działalność uświadamiającą.

6. Udzielać systematycznego poparcia Europejskiemu Komitetowi Robotniczemu przeciw remilitaryzacji Niemiec, jak również krajowym ruchom przeciw remilitaryzacji Niemiec, w celu ściślejszego powiązania się ze wszystkimi ludźmi pracy, niezależnie od ich poglądów i tendencji, rozszerzając w ten sposób walkę i czyniąc ją bardziej skuteczną.

7. Udzielać pomocy związkom zawodowym w ich walce przeciwko remilitaryzacji Japonii i przeciwko tworzeniu amerykańskich baz wojskowych na Dalekim Wschodzie; uaktywniać ruch związkowy w kierunku popierania wszelkich posunięć, zmierzających do położenia kresu działaniom wojennym w Korei i Wietnamie, oraz brać aktywny udział w organizowanej przez Światową Radę Pokoju konferencji narodów krajów Azji.

8. Rozwijać masową działalność uświadamiającą, dostępną dla wszystkich ludzi pracy, w celu demaskowania kłamstw, oszczerstw i agresywnych planów imperialistów i ich agentów, aby pokrzyżować knowania rozłamowców w ruchu robotniczym.

9. Poprzeć wymianę delegacji między masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych z jednej strony, a masami pracującymi krajów demokracji ludowej i Związku Radzieckiego z drugiej. Szeroko publikować i rozpowszechniać sprawozdania tych delegacji wśród mas pracujących wszystkich krajów.

10. Nadal ulepszać treść i rozpowszechnianie pisma „Światowy Ruch Związkowy“, zbadać możliwości wydawania pisma w większej ilości języków oraz wznowić wydawanie biuletynu informacyjnego ŚFZZ, zwiększyć ilość popularnych broszur, omawiających najdonioślejsze zagadnienia życia i walki klasy robotniczej, szeroko propagować przy pomocy prasy i radia program ekonomicznych i socjalnych postulatów ŚFZZ.

Rada Generalna wyraża przekonanie, że organizacje związkowe dołożą wszelkich starań, aby bardziej jeszcze wzmocnić jedność mas pracujących, aby zapewnić utrzymanie pokoju na całym świecie.

REZOLUCJA

Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych w sprawie zmiany siedziby Światowej Federacji Związków Zawodowych

Rada Generalna ŚFZZ aprobuje uchwałę Biura Wykonawczego w sprawie zmiany siedziby Światowej Federacji Związków Zawodowych w rezul-

tacie faszystowskich zarządzeń, wydanych przez rząd francuski, który zakazał działalności ŚFZZ w Paryżu.

REZOLUCJA

w sprawie jednności mas pracujących w walce o podniesienie stopy życiowej, przeciw ekonomicznym i społecznym skutkom przygotowań wojennych

1. Rada Generalna ŚFZZ stwierdza, że w rezultacie przygotowań wojennych, prowadzonych przez imperialistów, stopa życiowa mas pracujących krajów kapitalistycznych i kolonialnych nieustannie spada. Realne płace robocze obniżają się, w wielu krajach rośnie bezrobocie, zwiększają się podatki, ceny artykułów pierwszej potrzeby nieustannie rosną; wydatki na cele socjalne i budownictwo mieszkaniowe gwałtownie się zmniejszają.

Z drugiej strony obniżanie się stopy życiowej mas pracujących zmniejsza nieustannie siłę nabywczą ludności, zmniejsza obroty handlowe, pogarsza ogólną sytuację gospodarczą i prowadzi do coraz większej pauperyzacji warstw pośrednich. Z tego względu walka klasy robotniczej w obronie i o podniesienie stopy życiowej wszystkich ludzi pracy jest niezmiernie ważna również dla warstw pośrednich, które należy przyciągać do udzielania aktywnego poparcia masom pracującym, rozszerzając w ten sposób front walki ludu o chleb, wolność i pokój.

2. Sytuacja materialna mas pracujących we wszystkich krajach kapitalistycznych uległa gwałtownemu pogorszeniu. W Stanach Zjednoczonych ceny artykułów masowego spożycia znacznie wzrosły. Realne płace robocze spadły w latach powojennych o jedną trzecią. W ciągu jednego roku od rozpoczęcia interwencji w Korei koszty utrzymania wzrosły o 14%. Rozwój przemysłu wojennego nie rozwiązał i nie może rozwiązać zagadnienia bezrobocia. Nawet według oficjalnych, znacznie pomniejszonych danych, Stany Zjednoczone liczą miliony całkowicie i częściowo bezrobotnych, którzy wiodą głodową egzystencję.

3. W Anglii ceny artykułów pierwszej potrzeby wzrosły w porównaniu z cenami przedwojennymi dwukrotnie. Od chwili rozpoczęcia interwencji wojennej w Korei koszty utrzymania wzrosły o 25%.

4. We Francji stopa życiowa znacznie się obniżyła. Realna stawka za godzinę pracy robotników i pracowników umysłowych spadła, w porównaniu z okresem przedwojennym, dwukrotnie. W tym samym okresie brzemień podatkowe wzrosło więcej niż trzykrotnie.

5. We Włoszech, według danych oficjalnych, prawie 3/4 rodzin ma dochody znacznie niższe od minimum kosztów utrzymania, dochody zaś 49%

rodzin nie wystarczają nawet na wyżywienie. Kraj liczy 2 miliony bezrobotnych i przeszło 2,5 miliona częściowo bezrobotnych.

6. W wyjątkowo ciężkich warunkach znajdują się masy pracujące krajów kolonialnych i zależnych. Miliony ludzi wiodą nędzną egzystencję. Nieustannie wzrasta śmiertelność wśród ludności, spowodowana straszliwymi warunkami pracy i warunkami mieszkaniowymi, głodem i epidemiami.

7. Wzrost wyzysku i jawnej grabieży mas pracujących oraz wzrost wyścigu zbrojeń przynoszą monopolom kapitalistycznym kolosalne zyski. Od 1946 do 1951 roku zyski wielkich monopolii w Stanach Zjednoczonych wzrosły trzykrotnie, w Anglii zaś dwukrotnie.

W tym samym czasie masy pracujące krajów kapitalistycznych, których koła rządzące przygotowują się gorączkowo do wtrącenia tych mas w otchłań nowej wojny światowej, prowadzą głodową, nędzną egzystencję.

8. Jedynie w krajach, w których zniesiony został wyzysk kapitalistyczny i w których rządy prowadzą politykę pokoju, stopa życiowa mas ludowych nieustannie wzrasta.

9. Rada Generalna stwierdza z zadowoleniem, że w Związku Radzieckim, w Chińskiej Republice Ludowej, w krajach demokracji ludowej, w Niemieckiej Republice Demokratycznej — nieustannie rozwija się gospodarka narodowa i wzrasta dobrobyt mas pracujących. W krajach tych wzrasta nieustannie dochód narodowy i podnoszą się realne płace robotników i pracowników umysłowych. We wszystkich krajach demokracji ludowej bezrobocie zostało całkowicie zlikwidowane. Sukcesy pokojowej, twórczej pracy osiągnięte w krajach socjalizmu i demokracji, wzmacniają sprawę pokoju powszechnego i stanowią źródło siły i pewności dla mas pracujących krajów kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych.

10. Mimo ofensywy monopolii, mimo brutalnych represji i terroru policyjnego, masy pracujące krajów kapitalistycznych i kolonialnych wzmagają walkę przeciwko polityce wojny, głodu i nędzy. Znajduje to wyraz w licznych strajkach i innych masowych akcjach, w których biorą udział miliony robotników i pracowników umysłowych. Walkę tę popierają szerokie warstwy ludności.

11. Idea jedności akcji przenika coraz głębiej do świadomości mas pracujących. Świadczy o tym potężny ruch o podwyższenie płac roboczych we Francji, w którym biorą udział organizacje związkowe, wchodzące w skład CGT, CFTC i „Force Ouvrière”. Większość tych akcji, przeprowadzonych w roku 1951, zakończyła się zwycięstwem dzięki jedności działania robotników francuskich.

Pod znakiem jedności działania przeszło wiele poważnych akcji, zwłaszcza strajki metalowców, robotników rolnych i urzędników państwowych we Włoszech, metalowców niemieckich w Essen, dokerów w Hamburgu, górników i dokerów w Stanach Zjednoczonych, strajki powszechne kolejarzy w Argentynie, robotników i urzędników w Chile i w Brazylii, dokerów w Nowej Zelandii i wiele innych akcji, świadczących o duchu bojowym robotników.

12. Łącząc się we wspólnej walce o poprawę swej sytuacji ekonomicznej, robotnicy i pracownicy umysłowi należący do związków zawodowych o różnych kierunkach, coraz bardziej zdają sobie sprawę ze zgubnych skutków rozłamowej, antyrobotniczej polityki prawicowych przywódców związkowych oraz kierownictwa tzw. „Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych”. Wbrew żądanom milionów ludzi pracy, przywódcy tej organizacji odrzucili propozycję Światowej Federacji Związków Zawodowych w sprawie wspólnej akcji w obronie żywotnych interesów społecznych i ekonomicznych mas pracujących.

13. Podobnie jak w latach przedwojennych, rozłamowcy podważają jedność szeregow klasy robotniczej, maskują swoje prawdziwe cele frazesami o interesach mas pracujących, w rzeczywistości zaś działają oni w interesie kapitalistów. Przywódcy Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych popierają politykę zamrażania płac i wzmocnienia eksploatacji mas pracujących przez monopole.

Łamią oni strajki pracujących, walczących w obronie swych żądań ekonomicznych i społecznych, przeciwko przygotowaniom do wojny i ich skutkom. Popierając aktywnie politykę przygotowań wojennych, przywódcy Konfederacji usiłują wszelkimi sposobami odciągnąć masy pracujące od ich słusznej walki o chleb, o pokój, wolność i demokrację. Usiłują oni wywołać rozłam w ruchu związkowym Afryki i Azji, aby powstrzymać walkę narodowo-wyzwoleńczą narodów kolonialnych.

14. Rada Generalna zaleca Biuru Wykonawczemu ŚFZZ, krajowym centralom związkowym, międzynarodowym zrzeszeniom (departamentom bran-

żowym ŚFZZ) i wszystkim organizacjom związkowym, aby:

a) wzmogły swą działalność, mającą na celu zjednoczenie sił mas pracujących w walce o podniesienie stopy życiowej, przeciwko skutkom przygotowań wojennych, o rozwój pokojowej, niezależnej gospodarki;

b) rozwinęły szeroką działalność uświadamiającą wśród robotników i pracowników umysłowych, demaskowały prawdziwy sens polityki sił reakcji i ich agentów w klasie robotniczej, usiłujących oszukać masy pracujące, odciągnąć je od walki o swe żywotne żądania, skierować je przy pomocy kłamliwych frazesów o tzw. „współpracy klas” na drogę podporządkowania się interesom kapitalistów; aby wezwały wszystkie organizacje związkowe, wchodzące w skład Konfederacji na wszystkich szczeblach, do prowadzenia wspólnej akcji w oparciu o propozycje ŚFZZ, do publicznego demaskowania wobec robotników i wobec opinii publicznej prawdziwych przyczyn odrzucenia przez przywódców Konfederacji konkretnych i rozsądnych propozycji ŚFZZ, do demaskowania tych, którzy występują przeciwko jedności działania;

c) zaznajamiały się z doświadczeniami i popularyzowały doświadczenia walki mas pracujących poszczególnych krajów; aby zwoływały konferencje branżowe i regionalne w celu omówienia zagadnień, dotyczących podwyższenia stopy życiowej mas pracujących;

d) biorąc pod uwagę pozytywne wyniki walki mas pracujących Francji, Włoch i innych krajów — tworzyły wszędzie, gdzie to jest możliwe, komitety jedności akcji w zakładach pracy, oraz związkowe komisje tymczasowe względnie komitety porozumiewawcze, jak również stosowały wszelkie inne formy działalności, prowadzące do jedności, przyczyniające się do zbliżenia i umocnienia współpracy między związkami o różnych kierunkach;

e) systematycznie walczyły przeciwko występującym jeszcze objawom sekciarstwa: aby wyjaśniały, że jedność działania i jedność związkową osiąga się w nieustannej konsekwentnej walce w zakładach pracy i w związkach zawodowych. Jedność działania i jedność związkową realizuje się poprzez jasne, dostępne dla mas pracujących wyjaśnianie interesujących je zagadnień, poprzez udzielanie im pomocy w formułowaniu ich żądań, broniąc nawet najbardziej umiarkowanych, oraz poprzez ustalenie form walki. Jedność osiąga się również poprzez jasne, przekonujące demaskowanie manewrów i polityki rozbijaczy klasy robotniczej. Jest rzeczą konieczną, aby ci ludzie pracy, którzy jeszcze wierzą takim przywódcom, zrozumieli, że zostali oszukani i aby nauczyli się

jednocześnie na podstawie własnego doświadczenia demaskować ich kłamstwa;

f) udzielały skuteczniejszego poparcia walczącym robotnikom i szerzej rozwijały ruch solidarności międzynarodowej;

g) udzielały nieustannie pomocy związkom zawodowym krajów kolonialnych i półkolonialnych.

15. Rada Generalna zaleca wszystkim zwolennikom ŚFZZ, aby zaznajamiali masy pracujące z programem Federacji i aby w oparciu o ten program prowadzili działalność wszędzie, gdzie są masy pracujące, zorganizowane lub niezorganizowane.

16. Opierając się na programie ekonomicznych i socjalnych postulatów ŚFZZ, Rada Generalna podkreśla konieczność urzeczywistnienia następujących niezmiennie doniosłych żądań: zapewnienia całkowitego zatrudnienia i płacy, gwarantującej przynajmniej minimum egzystencji; wprowadzenia ruchomej skali płac; zniesienia nieludzkiego wyzysku mas pracujących w drodze intensyfikacji pra-

cy; wprowadzenia ubezpieczeń społecznych i pomocy socjalnej na koszt rządu i przedsiębiorców; zniesienia dyskryminacji rasowej; zniesienia wszelkich form pracy przymusowej; wprowadzenia równej płacy dla kobiet i młodzieży za równą z mężczyznami pracę; wywalczenia gwarancji wykonania powyższych żądań w drodze zawierania umów zbiorowych.

17. Rada Generalna wzywa organizacje związkowe, aby szeroko wyjaśniały znaczenie Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej, która odbędzie się w Moskwie w kwietniu 1952 roku i przyczyniły się do jej sukcesu.

Rada Generalna ŚFZZ wzywa wszystkich ludzi pracy, aby jeszcze mocniej zwarli swe szeregi w walce o polepszenie sytuacji ekonomicznej mas, przeciw wyścigowi zbrojeń, przeciw zagrażającemu niebezpieczeństwu nowej wojny światowej.

Wygranie walki o jedność działania — to zapewnienie wszystkim ludziom pracy lepszego życia, wolności i pokoju.

ORĘDZIE

Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych do VI sesji Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych

Rada Generalna Światowej Federacji Związków Zawodowych, zebrana w Berlinie, zwraca uwagę Zgromadzenia Ogólnego ONZ na nędzę mas pracujących krajów kapitalistycznych i kolonialnych, wzmagającą się na skutek szaleńczego wyścigu zbrojeń, rozpętanego przez imperialistyczne rządy. Rządy te wydają olbrzymie sumy na przygotowania do wojny. Redukują znacznie wydatki na cele kulturalne i socjalne. Płace realne spadają, ceny bezustannie rosną, wzrasta brzemień podatków, wzmagają się inflacja, rosną koszty utrzymania, narusza się prawa związkowe.

Jednocześnie monopole kapitalistyczne, wzbogacając się na nędzy i głodzie mas pracujących, osiągnęły fantastyczne zyski.

Stałe pogarszanie się sytuacji ekonomicznej mas pracujących budzi troskę i niepokój wszystkich uczciwych ludzi świata. Robotnicy i pracownicy umysłowi krajów kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych protestują i w coraz bardziej zdecydowany sposób występują przeciwko polityce nędzy, narzuconej im przez imperialistyczne rządy.

Światowa Federacja Związków Zawodowych, rzecznik interesów mas pracujących całego świata, nie może pozostać obojętną wobec ich żądań. Zwraca się przeto z wezwaniem do Zgromadzenia Ogól-

nego Organizacji Narodów Zjednoczonych. Musimy to uczynić również dlatego, że liczne konstruktywne propozycje Światowej Federacji Związków Zawodowych, przedłożone Radzie Gospodarczo-Społecznej ONZ, zostały zignorowane. Taki był, jak wiadomo, los propozycji dotyczących zlikwidowania bezrobocia i zapewnienia pełnego zatrudnienia, propozycji walki przeciw obniżaniu stopy życiowej mas pracujących, spowodowanemu wyścigiem zbrojeń, propozycji zniesienia dyskryminacji rasowej itp.

W obecnej sytuacji palące i konieczne jest powzięcie konkretnych środków w celu polepszenia warunków bytu mas pracujących. Rada Generalna ŚFZZ zwraca się do Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z prośbą, aby zaleciła Radzie Gospodarczo-Społecznej wzięcie pod uwagę propozycji przedstawionych Radzie przez naszą organizację. Proponujemy, aby Zgromadzenie Ogólne zwróciło uwagę Radzie Gospodarczo-Społecznej na konieczność jak najszybszego opracowania praktycznego programu działalności, zmierzającej do podniesienia stopy życiowej mas pracujących, ulepszenia ustawodawstwa socjalnego, rozwoju i zabezpieczenia praw związkowych oraz do poparcia

normalnych stosunków ekonomicznych między wszystkimi krajami.

Rada Generalna ŚFZZ w całej pełni popiera Odrędie, wystosowane przez Światową Radę Pokoju do Organizacji Narodów Zjednoczonych i do narodów świata. ŚFZZ domaga się podjęcia skutecznych środków, celem położenia kresu wyścigowi zbrojeń i niedopuszczenia do rozpętania nowej wojny. Środki te powinny w pierwszym rzędzie obejmować: stopniową i jednoczesną reduk-

cję zbrojeń, zakaz broni atomowej, zaprzestanie działań wojennych w Korei, wycofanie wojsk okupacyjnych z terytoriów i wód terytorialnych innych krajów i nieingerencję w wewnętrzne sprawy narodów, zawarcie Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami. Masy pracujące całego świata domagają się, aby olbrzymie sumy, przeznaczone obecnie na produkcję zbrojeniową, użyte zostały na podniesienie stopy życiowej narodów i ich poziomu kulturalnego.

REZOLUCJA w sprawie ubezpieczeń społecznych

Rada Generalna ŚFZZ podkreśla raz jeszcze, że masy pracujące są żywotnie zainteresowane w obronie i ulepszeniu ubezpieczeń społecznych.

Rada Generalna stwierdza, że podczas gdy w krajach kapitalistycznych ubezpieczenia społeczne, już i tak bardzo ograniczone, są mocno zagrożone, a w krajach kolonialnych zupełnie nie istnieją — w Związku Radzieckim i krajach idących ku socjalizmowi osiągnęły one wysoki poziom.

Rada Generalna popiera rezolucję, powziętą przez Biuro Wykonawcze ŚFZZ w czasie sesji w Wiedniu (2 — 6 lipca 1951 r.) w sprawie ubezpieczeń społecznych w ramach ekonomicznych i socjalnych żądań mas pracujących krajów kapitalistycznych. Aprobuję zwołanie międzynarodowej konferencji w sprawie ubezpieczeń społecznych.

Rada Generalna wzywa centrale krajowe i organizacje związkowe krajów, w których ubezpieczenia społeczne nie istnieją, są słabo rozwinięte lub są zagrożone, do zorganizowania na podstawie jak najszerzej jedności działania zjednoczonego frontu mas pracujących, w celu:

— rozwijania i popierania ruchu w obronie ubezpieczeń społecznych, walki o to, by otrzymać środki na te cele od rządów i pracodawców;

— udzielania pomocy organizacjom związkowym i innym organizacjom krajów, w których masy pracujące nie korzystają jeszcze z ubezpieczeń społecznych, by wywalczyć ich wprowadzenie;

— walki o ulepszenie ustawodawstwa socjalnego poprzez masowe akcje ludzi pracy;

— obrony ubezpieczeń społecznych, które w wielu krajach kapitalistycznych narażone są na ostre ataki;

— organizowania w związku z przygotowaniem konferencji międzynarodowej w każdym kraju w sposób odpowiadający strukturze danego systemu ubezpieczeń społecznych, konferencji zawodowych, międzyzwiązkowych lub krajowych dla obrony i ulepszenia ubezpieczeń społecznych.

Rada Generalna Światowej Federacji Związków Zawodowych wzywa wszystkie organizacje związkowe do wzięcia aktywnego udziału w międzynarodowej konferencji w sprawie ubezpieczeń społecznych.

REZOLUCJA w sprawie represji rządu Adenauera przeciw organizacjom demokratycznym

Rada Generalna ŚFZZ zwraca uwagę mas pracujących wszystkich krajów na coraz to bardziej wzmagające się ataki rządu Adenauera w Niemczech Zachodnich przeciw demokratycznym swobodom ludzi pracy i ich organizacji. Środki stosowane przez rząd Adenauera w celu przeprowadzenia remilitaryzacji, dowodzą masom pracującym i opinii publicznej, że na rozkaz imperialistów amerykańskich odradza się znowu faszyzm niemiecki.

Istnieje już dużo wypadków zakazu wydawania prasy demokratycznej, w szczególności wydawnictw organizacji „Wolna Młodzież Niemiecka”; podejmowano także próby udaremnienia referendum przeciwko remilitaryzacji Niemiec, przesładuje się ruch w obronie pokoju i jego zwolenników. W tym czasie, gdy naród niemiecki wzmaga kampanię o przeprowadzenie wolnych wyborów w całych Niemczech w celu ustanowienia jedno-

ści Niemiec i przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego, w tym czasie, gdy żądanie to popierały miłujące pokój narody całego świata, rząd Adenauera oznajmił, że zamierza zakazać działalności Komunistycznej Partii Niemiec.

Doświadczenie historii dowodzi, że będzie to cios wymierzony nie tylko przeciwko partii, ale także przeciwko wszystkim ludziom pracy i że po nim nastąpią inne represje. Dotyczy to również związków zawodowych, którym grozi zakaz działalności w Niemczech Zachodnich, na co wskazują oświadczenia ministra Lehra.

Rada Generalna ŚFZZ protestuje przeciw wszelkim podobnym posunięciom i żąda pełnej demokratycznej wolności dla wszystkich demokratycz-

nych organizacji i ruchów. Wzywa ona wszystkich ludzi pracy Niemiec Zachodnich do obrony swoich organizacji i swobód demokratycznych.

Represje rządu Adenauera stanowią także groźbę dla mas pracujących krajów sąsiednich, ponieważ represje te są częścią przygotowywania przez Amerykanów wojny w Europie i wzmagają niebezpieczeństwo zastosowania podobnych kroków w innych krajach.

W związku z tym Rada Generalna ŚFZZ wzywa masy pracujące całego świata i ich organizacje związkowe, by wystąpiły z protestem do rządu Adenauera przeciwko dławieniu demokratycznych swobód w Niemczech Zachodnich.

REZOLUCJA

w sprawie Grecji

Sesja Rady Generalnej ŚFZZ, po rozpatrzeniu sytuacji w Grecji, stwierdza, że rząd ateński, wykonując rozkazy imperialistów amerykańskich, posługuje się terrorem, który dławi naród grecki.

Ponad 60 tysięcy patriotów poddawanych jest torturom. Wielu z nich zmarło w więzieniach i obozach koncentracyjnych. Spośród aresztowanych ponad trzy tysiące skazano na śmierć. Ostry atak skierowano przeciwko prawom związkowym. W imieniu 80 milionów ludzi pracy sesja Rady Generalnej ŚFZZ wskazuje z oburzeniem całemu światu na terror, jaki panuje w Grecji już od 7 lat. Rada Generalna przesyła swe braterskie pozdrowienia narodowi greckiemu, walczącemu bohatersko i z samozaparciem o pokój, demokrację oraz niepodległość narodową.

Rada Generalna wyraża katerygiczny protest pod adresem rządu ateńskiego i żąda natychmia-

stowego uwolnienia wszystkich aresztowanych aktywistów związkowych, uwięzionych posłów Glezosa i Ambatielos oraz żąda powszechnej amnestii politycznej, zniesienia wszystkich ustaw terrorystycznych (takich jak dekret nr 509 i dekret o „Komitetach Bezpieczeństwa”), zniesienia obozów śmierci oraz całkowitego przywrócenia praw związkowych.

Rada Generalna ŚFZZ zwraca się z katerygicznym protestem do ONZ i żąda przedsięwzięcia kroków w celu położenia kresu terrorowi w Grecji oraz przeprowadzenia powszechnej amnestii politycznej w Grecji.

Rada Generalna apeluje do wszystkich organizacji robotniczych, wchodzących w skład ŚFZZ i do wszystkich ludzi pracy, by wyrazili swą solidarność z narodem greckim, który walczy o wolność, niepodległość narodową i pokój.

REZOLUCJA

w sprawie krajów Afryki Połnocnej

Rada Generalna ŚFZZ po zaznajomieniu się z sytuacją w krajach kolonialnych Afryki Połnocnej stwierdza, że masy pracujące wzmagają walkę o wolność i polepszenie swego położenia.

Rada Generalna pozdrawia gorąco dokerów Algeru, walczących przeciwko wojnie w Wietnamie i szczególnie podkreśla nową inicjatywę, którą przejawili, popierając walkę narodu egipskiego.

Takie manifestacje solidarności i proletariackiego internacjonalizmu są skutecznymi środkami walki mas pracujących.

Rada Generalna ŚFZZ potępia wobec całego świata barbarzyńskie represje stosowane coraz częściej przez reżym kolonialny w Afryce Połnocnej przeciw tym krajom, które słusznie domagają się wyzwolenia spod jarzma ciemności oraz lepszych warunków życia i pracy.

Rada Generalna z oburzeniem protestuje przeciw rozstrzelaniu w Casablance (Marokko) oraz przeciwko aresztowaniom demokratów i działaczy związkowych. Wyraża również protest przeciw uwięzieniu setek młodych demokratów algerskich, którzy od wielu miesięcy, a nawet lat, przebywają w więzieniach.

Rada Generalna ŚFZZ z oburzeniem dowiedziała się o wyroku wydanym przez kolonizatorów przeciwko czterem robotnikom rolnym w mieście Oran (Alger), za ich aktywny udział w strajku pro-

testacyjnym przeciw niskim płacom i nieludzkim warunkom pracy.

Rada Generalna solidaryzuje się w pełni z ofiarami reżymu ucisku i wojny. Żąda ona ukarania osób odpowiedzialnych za przestępstwa dokonane wobec mas pracujących krajów Afryki Północnej i natychmiastowego zwolnienia z więzienia wszystkich demokratów i działaczy związkowych.

Rada Generalna ŚFZZ popiera propozycję rozpatrzenia sprawy marokańskiej przez ONZ.

Protest w związku z brakiem ustawodawstwa pracy w zamorskich terytoriach Francji

Rada Generalna ŚFZZ wysłuchiwała informacji delegatów krajów kolonialnych Afryki, znajdujących się pod panowaniem francuskim, o manewrach, przy pomocy których odrzucono referat komisji Rady Republiki dla spraw terytoriów zamorskich, która żądała przyjęcia w całości projektu ustawodawstwa pracy dla tych terytoriów. Rada Generalna zaznacza, że ustawodawstwo to od 1945 roku pozostaje wciąż jeszcze w sferze projektów i nie jest stosowane.

Rada Generalna uważa, że brak ustawodawstwa pracy w znacznej mierze godzi w interesy mas pra-

cujących w koloniach i stwarza przeszkody w rozwoju ruchu związkowego w wymienionych krajach.

W przekonaniu, że jest to wyrazem stanowczego i głębokiego pragnienia ludzi pracy w koloniach francuskich, którzy niejednokrotnie występowali z żądaniem szybszego wprowadzenia w życie ustawodawstwa pracy, Rada Generalna ŚFZZ domaga się jego uchwalenia i natychmiastowego zastosowania we francuskich terytoriach zamorskich.

Rada Generalna ŚFZZ wzywa wszystkie organizacje związkowe w Afryce, aby poparły to doniosłe żądanie.

REZOLUCJA w sprawie sytuacji w Iranie

W imieniu 80 milionów zorganizowanych ludzi pracy Rada Generalna ŚFZZ wyraża solidarność z narodem irańskim, który prowadzi sprawiedliwą walkę przeciwko imperializmowi angielskiemu o wykorzystanie zasobów nafty swego kraju dla celów pokojowych, dla ekonomicznego rozwoju swojego kraju, dla podniesienia stopy życiowej ludności.

Rada Generalna pozdrawia klasę robotniczą Iranu, a w szczególności pracowników przemysłu naftowego w Abadanie, robotnice przemysłu tekstylnego w Isfaganie, robotników Teheranu, którzy prowadzą szczególnie energiczną walkę przeciwko monopolom angielsko - amerykańskim,

dążącym do zagarnięcia w swoje ręce irańskiego przemysłu naftowego.

Rada Generalna ŚFZZ podkreśla szczególne znaczenie wzmocnienia w tych warunkach jedności mas pracujących i przyznania Centralnej Radzie Zjednoczonych Związków Zawodowych Iranu prawa swobodnego działania, by uczynić walkę irańskiej klasy robotniczej o polepszenie warunków pracy i życia jeszcze bardziej skuteczną.

Światowa Federacja Związków Zawodowych życzy ludziom pracy Iranu sukcesów w dziele zespolenia ich szeregów i tworzenia frontu narodowego z innymi warstwami ludności w walce o prawdziwą niepodległość kraju i podniesienie stopy życiowej ludności.

REZOLUCJA

w sprawie Egiptu i Sudanu

Rada Generalna Światowej Federacji Związków Zawodowych w imieniu 80 milionów ludzi pracy całego świata, zorganizowanych w związkach zawodowych, pozdrawia narody Egiptu i Sudanu, które bohatercko walczą o swą wolność i niepodległość narodową.

Ludzie pracy tych krajów, występując przeciwko imperialistom angielsko-amerykańskim, walczą także o likwidację nędzy i okropnych warunków bytowania, będących w znacznym stopniu następstwem wiekowego panowania obcego imperializmu.

Aby spełnić swoją kierowniczą rolę w jednolitym froncie walki o wyzwolenie narodowe, klasa robotnicza Egiptu i Sudanu powinna zjednoczyć wokół siebie wszystkie siły demokratyczne i narodowe.

Przed organizacjami związkowymi Egiptu i Sudanu stoi odpowiedzialne zadanie umocnienia jedności klasy robotniczej w walce o polepszenie warunków życiowych mas pracujących, o prawa i swobody związkowe, o ustawodawstwo socjalne oraz zadanie wzmocnienia więzi ludzi pracy z innymi

warstwami ludności w walce o wolność, niepodległość narodową i pokój.

Światowa Federacja Związków Zawodowych wzywa organizacje związkowe i ludzi pracy wszystkich krajów do udzielenia narodom Egiptu i Sudanu wszelkiej możliwej pomocy w ich słusznej walce o wolność i niepodległość narodową przeciwko imperializmowi angielsko-amerykańskiemu, który, okupując terytoria tych krajów i narzucając im agresywne pakt (pakt śródziemnomorski, zjednoczone dowództwo wojskowe itp.), zagraża pokojowi na całym świecie.

Federacja demaskuje postępowanie armii angielskiej, która z bronią w ręku zmusza pracowników egipskich w strefie Kanału Sueskiego do pracy na rzecz imperialistów angielskich.

ŚFZZ popiera w całej rozciągłości uchwałę drugiej sesji Światowej Rady Pokoju w sprawie Bliższego i Środkowego Wschodu oraz żąda natychmiastowego wycofania wszystkich obcych wojsk z Egiptu i Sudanu.

REZOLUCJA

w obronie 34 robotników hiszpańskich, aresztowanych w Barcelonie

Rada Generalna ŚFZZ stwierdza, że faszystowski rząd Hiszpanii rozpoczął nową falę terroru wobec robotników i patriotów, walczących przeciwko tyranii, głodowi, nędzy i wojnie. Podczas tej terrorystycznej kampanii Franco aresztował 34 robotników Barcelony, oskarżonych o zorganizowanie w marcu bieżącego roku potężnego strajku powszechnego i demonstracji protestacyjnej ludu katalońskiego przeciwko reżymowi Franco. Rząd, ażeby zemścić się za cios, jaki ta walka zadała reżymowi faszystowskiemu, domaga się dla aresztowanych kary śmierci i postawił 34 robotników przed trybunałem wojskowym, pozbawiając ich wszelkiej możliwości obrony.

Wobec groźby kary śmierci, która zawisła nad robotnikami Gregorio Lopez Raimundo, Isabel Vicente i pozostałymi 32 towarzyszami, ŚFZZ i wchodzące w jej skład poszczególne krajowe centrale związkowe, jak również masy pracujące wszystkich krajów powinny zmobilizować wszystkie swoje siły, aby ocalić ich od śmierci.

Rada Generalna ŚFZZ postanawia:

Wezwać wszystkie wchodzące w jej skład organizacje i wszystkich ludzi pracy całego świata do wyrażenia protestu i poleca Biuru Wykonawczemu podjęcie wszelkich odpowiednich kroków w ONZ w obronie patriotów hiszpańskich, którym grozi kara śmierci.

REZOLUCJA

w sprawie represyj wobec działaczy związkowych w Wenezueli

Rada Generalna ŚFZZ stwierdza, że dyktatura wojskowa w Wenezueli na rozkaz imperialistów amerykańskich stosuje barbarzyńskie represje wobec demokratycznych organizacji związkowych.

W kraju tym przez długie miesiące w absolutnej izolacji i bez przedstawienia aktu oskarżenia trzymają się w więzieniach setki przywódców związkowych, a wśród nich J. Farias'a, przywódcę robotników przemysłu naftowego i członka Komitetu Centralnego CTAL (Konfederacja Robotników Ameryki Łacińskiej), którego życie znajduje się w niebezpieczeństwie.

Rada Generalna:

1. Potępia politykę wojskowej junty Wenezueli i żąda zagwarantowania życia i natychmiastowego zwolnienia J. Farias'a i innych przywódców związkowych, aresztowanych za postępową działalność.

2. Wzywa wszystkie wchodzące w jej skład organizacje do wszczęcia kampanii w obronie praw związkowych i swobód demokratycznych mas pracujących Wenezueli.

REZOLUCJA

przeciw bezprawnemu oddaniu pod sąd Joana Amazonasa, członka Komitetu Wykonawczego Światowej Federacji Związków Zawodowych

Rada Generalna ŚFZZ stwierdza, że rząd Getulio Vargasa bezprawnie pociągnął do odpowiedzialności sądowej przywódców związkowych i innych działaczy demokratycznych Brazylii, w tym Joana Amazonasa, członka Komitetu Wykonawczego ŚFZZ. Joan Amazonas jest ofiarą prześladowań ze strony rządu Vargasa, który wszelkimi sposobami przeszkadzał jego działalności w charakterze pełnoprawnego członka naszej światowej organizacji związkowej.

Rada Generalna ŚFZZ wyraża rządowi Brazylii protest przeciwko prześladowaniu Joana Amazonasa i innych przywódców robotniczych i ludowych oraz żąda umorzenia wszczętego przeciwko nim procesu, który stanowi zamach na prawa demokratyczne i związkowe.

Rada Generalna ŚFZZ wzywa wszystkie wchodzące w jej skład organizacje do wyrażenia swej solidarności z masami pracującymi Brazylii w walce, którą toczą one w obronie swoich praw.

ODEZWA

Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych do władz Marokka Francuskiego Do Wysokiego Komisarza Marokka Francuskiego generała Guillaume'a

Doszło do wiadomości Rady Generalnej ŚFZZ, że towarzysz Mahjoub Ben Seddik, sekretarz generalny Zjednoczenia Związków Zawodowych Kolejarzy w Marokko został aresztowany i skazany na 2 lata więzienia za to, że przemawiał na wiecu, który odbył się dnia 6 listopada 1951 roku w Rabacie.

Światowa Federacja Związków Zawodowych wyraża w imieniu 80 milionów ludzi pracy energiczny protest przeciwko temu pogwałceniu elementarnych praw i swobód oraz żąda uchylenia niesprawiedliwego wyroku na przywódcę kolejarzy Mahjouba Ben Seddika.

Przewodniczący: G. Di Vittorio
Sekretarz Generalny: Louis Saillant

Depesza protestacyjna w związku ze skazaniem uczestników demonstracji w Dakarze

Do Prezydenta Republiki Francuskiej

Do Wysokiego Komisarza francuskiej Afryki Zachodniej

Doszło do wiadomości Rady Generalnej ŚFZZ, że w Dakarze aresztowani zostali i skazani na kary więzienia i grzywny Gueye Abdoulaye, Gueye Selle, Vickie Cauche, Sarr Dembane, Da Thierno (nauczyciele) oraz Gerard Cauche (dziennikarz), którzy brali udział w demonstracji solidarności z młodzieżą hiszpańską, walczącą przeciw reżymowi Franco.

Rada Generalna Światowej Federacji Związków Zawodowych w imieniu reprezentowanych przez siebie milionów ludzi pracy potępia to postępowanie

nie jako popieranie krwawego faszystowskiego dyktatora Franco, i biorąc pod uwagę, że większość aresztowanych to nauczyciele, uważa te aresztowania za zamach na oświatę w kraju.

Rada Generalna zleca Sekretariatowi podjęcie właściwych kroków, celem wyrażenia solidarności międzynarodowej w obronie aresztowanych towarzyszy.

Przewodniczący ŚFZZ: G. Di Vittorio

Sekretarz Generalny: Louis Saillant

Depesza

Do Pana PREZESA - Trybunału Abidżanu, Wybrzeże Kości Słoniowej

Do Pana GUBERNATORA – Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej

Berlińska sesja Rady Generalnej Światowej Federacji Związków Zawodowych, dowiedziawszy się o oskarżeniu, rzuconym na 400 afrykańskich demokratów z Wybrzeża Kości Słoniowej, o skazaniu ich na ciężkie kary, o śmierci niektórych spośród nich w więzieniu, jak również o pozbawieniu ich prawa do obrony w czasie procesu, protestuje

w imieniu 80 milionów swych członków przeciw pogwałceniu praw człowieka, żąda zwolnienia uwięzionych i zniesienia systemu represyj, który panuje na Wybrzeżu Kości Słoniowej.

Przewodniczący ŚFZZ: G. Di Vittorio

Sekretarz Generalny: Louis Saillant

List ŚFZZ

do „Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych”

Do V. TEWSONA

Przewodniczącego „Międzynarodowej Konfederacji

Wolnych Związków Zawodowych”

Do G. OLDENBROEKA

Sekretarza Generalnego

Panowie,

W lipcu roku bieżącego Biuro Wykonawcze ŚFZZ, które obradowało w Wiedniu, skierowało do Was propozycję zorganizowania spotkania w celu przedyskutowania wniosku w sprawie wspólnej obrony interesów społeczno - ekonomicznych mas pracujących. Odpowiedzieliście nam depeszą, która zawierała ordynarne oszczerstwa pod adresem ŚFZZ

i wchodzących w jej skład związków zawodowych. W gruncie rzeczy przeznienie pominęliście milczeniem naszą propozycję. Rada Generalna ŚFZZ prześtudiowała Waszą depeszę. Chcemy przede wszystkim odpowiedzieć na zawarte w niej kłamstwa.

Oświadczacie, że potraficie rozwiązać sami stojące przed masami pracującymi zagadnienia, bez naszego „wtrącania się”. Fakty wskazują, że ambicje

Wasze nie są niczym uzasadnione. Okazało się, że nie potraficie rozwiązać problemów, które stoją przed masami pracującymi, głównie z dwóch przyczyn. Po pierwsze dlatego, że nie broniliście zdecydowanie i śmiało interesów robotników, po drugie dlatego, że rozdzielacie robotników zamiast ich jednoczyć, a tym samym osłabiacie siły mas pracujących.

Te same fakty świadczą, że ludzie pracy, należący do Waszej organizacji, jeśli nawet niekiedy częściowo rozstrzygają swe zadania, czynią to bez Was i najczęściej wbrew Wam.

Pytacie nas, dlaczego nic nie robimy dla członków naszych Związków Zawodowych w krajach, znajdujących się rzekomo „pod kontrolą komunistyczną”.

Jeśli za takie uważacie wolne kraje demokracji ludowej, to gotowi jesteśmy odpowiedzieć Wam na to pytanie. Gospodarka narodowa tych krajów znajduje się na drodze pełnego rozkwitu. Zostało tam całkowicie zlikwidowane bezrobocie, stopa życiowa mas pracujących nieustannie się podnosi, wzrastają płace realne robotników i pracowników umysłowych.

W wyniku przedterminowego wykonania pięcioletniego planu odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej znacznie podniosła się stopa życiowa narodu radzieckiego. W ciągu lat powojennych cztery razy obniżano w kraju ceny towarów przemysłowych i artykułów żywnościowych. Ogólna suma dochodów robotników, pracowników umysłowych i chłopów wzrosła w roku 1950, w porównaniu z przedwojennym rokiem 1940, o 62%. Pomysłnie wykonywany jest plan gospodarczy ZSRR również w chwili obecnej.

Jeśli chodzi o Wasze oświadczenie o istnieniu w tych krajach „obozów koncentracyjnych” i „obozów pracy przymusowej”, to oświadczenie to jest wymysłem propagandy imperialistycznej. Pan sam, panie Tewson, był w roku 1946 — 1947 w Związku Radzieckim i w Czechosłowacji. W tym okresie dawał Pan wyraz uczuciom przyjaźni dla związków zawodowych tych krajów. Inni przywódcy Waszej konfederacji nie tylko ustnie lecz i na piśmie stwierdzali poważną działalność związków zawodowych tych krajów w interesie mas pracujących. Proponujemy Wam zaznajomić się na przykład z raportem delegacji Kongresu Przemysłowych Związków Zawodowych Stanów Zjednoczonych (CIO), na której czele stał James Carey. Raport ten dotyczy podróży do Związku Radzieckiego w roku 1945. Przypominamy Wam kilka fragmentów z tego sprawozdania i z przedmowy, napisanej przez przewodniczącego CIO Philipa Murray’a.

W przedmowie do sprawozdania pan Murray pisał:

„Uważam to sprawozdanie za dokument pierwszorzędnej wagi i to nie tylko dla robotników amerykańskich, lecz dla tych wszystkich, którzy chcą poznać prawdę o radzieckich związkach zawodowych i przyczynić się do ustanowienia przyjaźni i wzajemnego zrozumienia między narodami...”

Zamieszczone w raporcie oświadczenie Carey’a na konferencji prasowej stwierdza:

„...Szczególne wrażenie wywarło na nas zadziwiające bohaterstwo narodu, który w niewypowiedziane trudnych warunkach powstrzymał faszystów na przedpolach swych wielkich miast i w ten sposób pomógł zmienić przebieg całej wojny na korzyść Narodów Zjednoczonych. Przeraził nas widok kolosalnych zniszczeń, spowodowanych przez faszystów, ale byliśmy pełni najwyższego podziwu, widząc zdecydowanie i zjednoczony wysiłek narodu, które już przyczyniły się w znacznej mierze do odbudowy i rokuja wielkie osiągnięcia dla podniesienia stopy życiowej mas pracujących w przwzłości”. I dalej: „Jako działacze związków, zwracaliśmy, rzecz jasna, szczególną uwagę na pracę radzieckich związków zawodowych. Głębokie wrażenie wywarła na nas ich troska o interesy robotników, a także ich wspaniały i szczery udział w dziele odniesienia zwycięstwa w wojnie i w rozwiązywaniu zadań odbudowy. Z radością stwierdziliśmy także ich działalność w dziedzinie polepszenia sytuacji materialnej ludzi pracy oraz powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych i pomocy socjalnej, który jest w ich kompetencji. Wszystko co widzieliśmy, wzmogło nasze poczucie dumy, że związani jesteśmy z tym wspaniałym ruchem związkowym po przez Światową Federację Związków Zawodowych.

Tak pisał J. Carey w roku 1945, gdy naród radziecki dopiero przystąpił do realizacji wspaniałego planu odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej swego kraju, zrujnowanej przez faszystowskich najeźdźców.

Nie przeszkadza to J. Carey’owi wypowiadać się w chwili obecnej w sposób wręcz przeciwny.

O warunkach pracy i życia w Związku Radzieckim moglibyście się dowiedzieć ze sprawozdań angielskich delegacji robotniczych, które odwiedziły ZSRR w latach 1950, 1951 i które w większej części składały się z labourzystów; ze sprawozdań amerykańskich działaczy związkowych, którzy odwiedzili ZSRR w roku 1951 i wśród których znajdowali się przedstawiciele związków zawodowych należących do CIO, AFL i niezależnych związków zawodowych Stanów Zjednoczonych, jak również

z licznych sprawozdań innych zagranicznych delegacji robotniczych, które corocznie przyjeżdżają do Związku Radzieckiego, swobodnie przekraczając istniejącą jedynie w imaginacji podżegaczy wojennych „żelazną kurtynę“.

Wszyscy uczciwi, obiektywni i lojalni obserwatorzy dochodzą do jednego bezspornego wniosku: warunki życia i pracy mas pracujących w Związku Radzieckim i krajach demokracji ludowej polepszają się z roku na rok; związki zawodowe tych krajów istotnie prowadzą żywą działalność w interesie swych członków.

Wyraziliście niezadowolenie z tego powodu, że w czasopiśmie ŚFZZ oraz w prasie naszych organizacji związkowych poddaje się krytyce Waszą działalność. Niezadowoleni jesteście także z tego, że masy pracujące oskarżają Was o popieranie agresywnych planów imperialistycznych, o uchylanie się od obrony żywotnych interesów mas pracujących, o wykonywanie rozkazów rządów imperialistycznych.

Powinniście udowodnić, że krytyka ta jest niesłuszna. Nie robicie tego. Przeciwnie, sami przyznajecie niepopularność swej roli.

I tak, w kwietniowym numerze czasopisma Waszej organizacji, ogłoszony został artykuł jednego z czołowych działaczy „Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych” George’a Meany, który, mówiąc o realizacji programu zbrojeń pod kierownictwem Stanów Zjednoczonych, oświadczył między innymi:

„...Będzie dla nas rzeczą konieczną zmuszenie mas pracujących, które reprezentujemy, do wyrażenia zgody na bardzo ścisłą kontrolę, odpowiedzialność za którą bierzemy na siebie. Będziemy musieli im oświadczyć, że ludzie pracy nie będą mogli otrzymywać tej płacy i osiągnąć takich warunków pracy, do których pretendują i które ich zdaniem należy im dać. W pewnym sensie będziemy musieli stać się agentami w wykonywaniu rozkazów rządu. Ale gotowi jesteśmy odegrać tę niepopularną rolę“.

Powoływanie się przez Was w depeszy na trudności, związane z tak zwaną „agresją komunistyczną” w Korei znów nie jest niczym innym, jak poparciem zbrodniczej interwencji imperialistów amerykańskich przeciw narodowi koreańskiemu. Nie zmusicie mas pracujących do tego, by uwierzyły, że w odległości tysięcy kilometrów od swych granic wojska amerykańskie i inne armie imperialistyczne „bronią się” rzekomo przed „agresorami komunistycznymi”. Koreańska Armia Ludowa walczy o wolność i niepodległość swej ojczyzny, a ochotnicy chińscy zmuszeni są bronić w Korei nienaru-

szalności swych granic, które stale są atakowane przez interwentów imperialistycznych.

Pytacie na jakiej podstawie wykluczaliśmy z ŚFZZ związki zawodowe Jugosławii.

Jest rzeczą zupełnie jasną, że ŚFZZ nigdy nie wykluczała ze swych szeregów związków zawodowych Jugosławii. Z władz naszej Federacji zostały jedynie wykluczone elementy faszystowskie, których obecność, jak Wam wiadomo, nie daje się pogodzić ze statutem ŚFZZ. Na sesjach Komitetu Wykonawczego i Rady Generalnej, które odbyły się w listopadzie roku 1951 wybrani zostali do władz ŚFZZ prawdziwi przedstawiciele jugosłowiańskich mas pracujących.

Występujecie w obronie faszystów jugosłowiańskich, ale przemilczacie fakt wykluczenia jedenastu związków zawodowych przez przywódców CIO, a CIO należy wszak do Waszej organizacji. Reakcyjni przywódcy jugosłowiańskich związków zawodowych służą polityce utrzymującej masy pracujące w nędzy. Wy zaś występujecie, jako ich adwokaci. 11 związków zawodowych wypowiedziało się przeciw antyrobotniczej polityce rządu Stanów Zjednoczonych, w obronie żywotnych potrzeb swoich członków, Wy zaś aprobujecie ich wykluczenie z CIO.

Potępienie przez Was tak samowolnej decyzji, skierowanej przeciw tym amerykańskim związkom zawodowym spotkałoby się z poparciem u wszystkich ludzi pracy. Wasza interwencja w obronie zdrajców jugosłowiańskiej klasy robotniczej wywołuje jedynie jeszcze większy brak zaufania do Waszej organizacji.

Mówicie w swej depeszy o traktacie z Austrią. Wbrew prawdzie ośmielacie się twierdzić, że kraj ten jest rzekomo eksploatowany przez radzieckie władze okupacyjne. Zbrodniczo przemilczacie działalność amerykańskich, angielskich i francuskich władz okupacyjnych, które przeprowadzają remilitaryzację kraju, popierają wielkich kapitalistów i obszarników. Właśnie ta reakcyjna polityka pociąga za sobą zwiększenie potwornego ciężaru dla wszystkich ludzi pracy Austrii.

Gotowi jesteśmy zwrócić się do rządów zainteresowanych krajów, aby przyspieszyć zawarcie traktatu pokojowego z Austrią i proponujemy Wam wystąpienie w tej sprawie ze wspólnym wnioskiem.

Proponujemy Wam także wspólne zwrócenie się do rządów odnośnych krajów w celu pokojowego uregulowania problemu koreańskiego.

Ale nie te zagadnienia zostały poruszone w naszej depeszy z dnia 6 lipca 1951 roku.

Położenie mas pracujących w krajach kapitalistycznych, szczególnie zaś w krajach kolonialnych, wywołuje uzasadniony niepokój wśród wszystkich uczciwych działaczy związkowych.

Czyż potraficie zaprzeczyć temu, że we Francji i Włoszech stopa życiowa mas pracujących spada bez przerwy (wystarczy powiedzieć, że we Włoszech około 5 milionów ludzi nie ma pracy, a we Francji płace realne spadły w porównaniu z rokiem 1947 dwukrotnie), że w Anglii (której przedstawicielem jest Pan, Panie Tewson) ceny podstawowych artykułów pierwszej potrzeby systematycznie podwyższa się, podatki wzrastają, a płace nigdy nie nadążają za wzrostem cen.

Podobne przykłady można przytoczyć także z innych krajów kapitalistycznych, między innymi Stanów Zjednoczonych (charakterystyczne pod tym względem jest oświadczenie, zawarte w sprawozdaniu U. Greena, złożonym na wrześniowym zjeździe Amerykańskiej Federacji Pracy (AFL)).

Proponowaliśmy Wam wspólne omówienie sposobów walki przeciw wzrastającej nędzy klasy robotniczej i mas pracujących krajów kapitalistycznych. Jednak odpowiedzieliście na to zdecydowanie negatywnie, żądając dowodów naszej szczerości. Na jakiej podstawie ośmielacie się wysuwać takie żądania wobec organizacji, która już od pierwszych dni swego istnienia twardo stoi na stanowisku jedności? Cała działalność SFZZ i wchodzących w jej skład organizacji upoważniała nas do wysunięcia naszej propozycji. Sukcesy, które osiągały francuskie i włoskie masy pracujące w uporeczywej walce o zaspokojenie swych potrzeb ekonomicznych i socjalnych, są rezultatem jedności działania wszystkich organizacji związkowych tych krajów. Nie jest rzeczą przypadku, że do żądań Francuskiej Generalnej Konfederacji Pracy i Włoskiej Generalnej Konfe-

deracji Pracy przyłączają się chrześcijańskie, socjalistyczne, autonomiczne i inne związki zawodowe, między innymi i te, które należą do Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych.

Apel SFZZ do Waszej organizacji jest nowym dowodem jej szczerego dążenia do współpracy z wszystkimi organizacjami związkowymi, niezależnie od ich przekonań politycznych, religijnych i innych, w celu skuteczniejszej walki o zaspokojenie palących potrzeb mas pracujących.

Raz jeszcze w celu wzmocnienia jedności mas pracujących proponujemy Wam, abyście razem z nami wystąpili w obronie palących socjalno-ekonomicznych żądań mas pracujących w krajach kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych, abyście razem z nami udzielili im efektywnej pomocy w walce o lepsze warunki pracy i życia.

Przyjęliście nasz wspólny program z roku 1945. Jest on nadal naszym programem i może być podstawą dla przygotowania wspólnego działania wszystkich mas pracujących świata.

Swą pozytywną odpowiedzią wykażecie, że istotnie gotowi jesteście walczyć pod hasłem „Chleb, pokój i wolność”, obowiązkiem bowiem każdej organizacji związkowej jest obrona potrzeb życiowych jej członków.

Oto, dlaczego, nie bacząc na ton Waszej depechy, ponawiamy naszą propozycję.

W oczekiwaniu odpowiedzi

G. Di Vittorio
Przewodniczący SFZZ

Louis Saillant
Sekretarz Generalny

Wiedeń, 27 listopada 1951 r.